

הזו נושבת על אותם שמתעסקים
בתורה, משום שהשכינה נמצאת
ביניהם, והרוח הזו נעשית קול,
ותאמר כף: אותם ישנים ששנה
בנחיריהם, סתומי העינים
ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל
השכינה, שיש לכם לב בלי
השכל לרעת אותה, והיא ביניכם.

וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו
קרא נא ה'יש עונף ואל מי
מקדושים תפנה, והיא אומרת
מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל
הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל
חסדו כציון השדה, כל החסד
שעושים, עושים לעצמם. ואפלו
כל אלו שמשתדלים בתורה, כל
חסד שעושים - לעצמם עושים.
באותו זמן ויזכר פי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב לעולם,
וזהו רוחו של משיח, אוי להם
מי שגורמים שילך לו מן העולם
ולא ישוב לעולם, שאלו הם
שעושים את התורה יבשה, ולא
רוצים להשתדל בחכמת הקבלה,
וגורמים שמסתלק מעין החכמה,
שהיא "מננה, ונשאת ב'
יבשה, אוי להם שגורמים עניות
וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם,
והרוח הזו שמסתלקת היא רוח
המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח
הקדש, והיא רוח חכמה ובינה
רוח עצה וגבורה, רוח דעת
ויראת יהו"ה.

מצוה שניה, ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור, וזו אהבה שהיא
אהבת חסד. זהו שפתיב ואהבת
עולם אהבתיה על פן משחתיף
חסד, ועליה נאמר אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ.
יראה נקראת מצד השמאל,
ואהבה נקראת מצד הימין.
יש יראה ויש יראה, יש אהבה

באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת בינייהו,
והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון
דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין
אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא,
דאית לכוין לבא בלא סכלתנו למנדע בה,
ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), פגון
קרא נא ה'יש עונף ואל מי מקדושים
תפנה (איוב ח א), והיא אומרת מה אקרא, כל
הבשר חציר, בלא אינון כבעירן דאכלין חציר,
וכל חסדו כציון השדה (שם), כל חסד דעבדין
לגרמיהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין
באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין,
בההוא זמנא ויזכור פי בשר המה רוח הולך
ולא ישוב (תהלים עח ט) לעלמא, ודא איהו רוחא
דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן
עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין
לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא
בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו
דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה,
וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג
ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח
דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש,
ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פקודא תננינא ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו
אהבת חסד, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת
עולם אהבתיה על פן משחתיף חסד, ועלה
אתמר (שיר ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא
דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל בר נש